

поїздки за кордон з метою навчання чи короткострокового стажування, тренінгу тощо. Проте така діяльність вимагає вкладення коштів, які перевищують отриману від держави винагороду за професійну діяльність педагога.

Оскільки самовдосконалення особистості розглядається сьогодні не просто як філософська проблема, вирішення якої залежить не тільки від самої людини, а й від суспільства в цілому, то виникає необхідність адекватного осмислення і практичного вирішення означеної проблеми іншими галузями наук. Зокрема, серед питань, що потребують практичної реалізації, є осмислення основних стратегій та моделей самовдосконалення викладача. Тому у ВНЗ повинні створити сприятливе середовище для реалізації умов самовдосконалення науково-педагогічних працівників. У системі пріоритетів вищої освіти вчені висувають на перший план особистісний потенціал викладача, його здібності як суб'єкта інноваційної діяльності. Вища освіта розглядається не тільки як виробництво та засвоєння нових знань, цілей, цінностей, особистісних змістів, а й як розкриття здібностей особистості, її можливостей

компетентного й відповідального виконання соціальних, професійних ролей, продукування нових ідей. Виходячи з цього, можна виділити такі умови самовдосконалення викладача ВНЗ: по-перше, розвиток у викладачів мотивації та потреби в особистісному самовдосконаленні; по-друге, поглиблення практичної спрямованості предметів у вищих навчальних закладах; по-третє, підвищення рівня заробітної плати й покращення умов праці науково-педагогічних працівників.

Таким чином, серед низки факторів та умов, необхідних для нарощування інноваційного потенціалу освітньої системи України можна виділити такі:

1) Особистісний потенціал викладача ВНЗ як суб'єкта інноваційної діяльності;

2) Створення у ВНЗ сприятливого середовища для реалізації умов ефективного, а не формального самовдосконалення науково-педагогічних працівників;

3) Суспільне осмислення й мотивація державою самовдосконалення викладача ВНЗ.

Література

1. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність [Електронний ресурс] / В. В. Химинець. – Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗІППО, 2007. – 364 с.
2. Цветкова Г. Професійне самовдосконалення викладачів гуманітарних спеціальностей: обґрунтування технології [Електронний ресурс] / Ганна Цветкова // Рідна школа. – 2013. - №8-9 (серпень-вересень). – С. 60-66. – Режим доступу: http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/123456789/12386/1/rsh_2013_8-9_16.pdf, вільний.
3. Радомська Л. А. Українська система вищої освіти: переваги й недоліки Болонського процесу [Електронний ресурс] / Л. А. Радомська, А, С. Стадній. – Режим доступу: <http://www.chito.in.ua/ukrayinseka-sistema-vishoyi-osviti-perevagi-j-nedoliki-bolonse.html>, вільний, назва з екрану.

УКД 330.341.1:004.9:339.13.012

ОГЛЯД ТА ОЦІНКА ПЕРСПЕКТИВ СВІТОВОГО РИНКУ ІТ-ТЕХНОЛОГІЙ

Козловський А.В. – к.т.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

На сьогодні сукупний об'єм світового ринку ІТ перевищує два трильйони доларів США [1]. Найбільшим сегментом ринку за обсягом витрат є обладнання. Вибухове зростання обсягів інформації («цифрова лавина») стимулює попит на сервери та системи зберігання даних. Повсюдне поширення центрів обробки даних і хмарних рішень забезпечує стійкий попит на різні види мережевого обладнання. Ринок персональних комп'ютерів поступово скорочується в обсязі, тоді як ринок мобільних пристроїв впевнено зростає. Постачання засобів друку та копіювальної техніки порівняно стабільні, а продажі моніторів неухильно знижуються.

Попит на ІТ-послуги забезпечується зростанням різноманіття і складності використовуваних корпоративних ІТ-систем, що вимагають великих витрат на установку, інтеграцію, навчання й обслуговування. ІТ-аутсорсинг, тобто передача стороннім організаціям функцій з підтримки та обслуговування ІТ-інфраструктури, є одним з перспективних напрямків на даному ринку.

Найбільш динамічним сегментом світового ринку ІТ є програмне забезпечення (ПЗ), щорічне зростання якого за останні кілька років перевищував 6%. Понад половину сукупного обсягу сегмента формують різні категорії додатків, решта припадає на системне

ПЗ і засоби розробки [2]. Швидше за все розвивається категорія додатків для організації спільної роботи, особливо рішень для внутрішньофірмових соціальних мереж, і спільного доступу до файлів: щорічно їх обсяг збільшується більш ніж на 20%. Також динамічно розвивається категорія рішень для управління базами даних й аналітики з щорічним зростанням понад 8%. Незмінно високий попит зберігається на рішення для управління ресурсами підприємства й відносинами з клієнтами, а також рішення для забезпечення безпеки.

Серед стратегічних напрямків розвитку ІТ особливе місце займають хмарні технології, аналітика великих обсягів даних, інтеграція мобільних пристроїв і технологій соціальних мереж у корпоративне середовище. Сукупність цих технологій і процесів дедалі частіше об'єднують у загальний термін «Третя платформа» [3], розвиток якої в найближчі кілька років призведе до трансформації бізнес-моделей у більшості галузей.

Етапи розвитку ІТ-галузі представимо у вигляді трьох платформ. Перша платформа була побудована на базі мейнфреймів і терміналів, на яких працювали тисячі додатків і користувачів. В основі другої платформи лежать традиційні персональні комп'ютери, Інтернет, клієнт-серверна архітектура й сотні тисяч додатків. Третя платформа характеризується стрімким зростанням кількості постійно підключених до Інтернету мобільних пристроїв у поєднанні з широким використанням соціальних мереж і розвиненої хмарної інфраструктури, яка застосовується для вирішення комплексних аналітичних задач.

Додатки, контент і послуги, побудовані на базі технологій третьої платформи, доступні мільярдам користувачів. Хмарні обчислення, великі об'єми даних, мобільні й соціальні технології стимулюють взаємний розвиток. Дійсно, користувачі мобільних пристроїв, кількість яких стрімко зростає, виробляють все більше контенту, який зручно зберігати в хмарах. За рахунок зростання кількості мобільних пристроїв підвищується активність користувачів у соціальних мережах. Накопичуваний в них контент стає важливим джерелом для аналізу й вилучення цінної інформації за допомогою технологій «великих» даних.

Типовим прикладом рішення, в основі якого лежать технології третьої платформи, є використання програми з мобільного пристрою для отримання доступу до корпоративної інформації або інформації, що знаходиться в

соціальних мережах, аналіз цих даних у режимі реального часу й вибудовування своїх дій залежно від отриманої інформації. При цьому як додаток, так і дані можуть знаходитися в різних хмарах – приватних або публічних.

Як було зазначено, концепція третьої платформи ґрунтується на чотирьох елементах: великих об'ємах даних, мобільних пристроях, хмарних сервісах і соціальних технологіях.

Під технологіями «великих» даних розуміють технології та архітектури нового покоління для економічного вилучення цінності з різноформатних даних великого обсягу шляхом їх швидкого захоплення, обробки і аналізу. Технологія «великих» даних має три концептуальні ознаки: швидкість, варіативність й обсяг. Обсяг виражається в аналізі величезних масивів даних у десятки терабайтів. Швидкість свідчить про те, що захоплення й обробка даних проводиться в режимі близькому до реального часу, або про те, що в організації накопичення даних йде з високою швидкістю. Варіативність говорить про те, що дані збираються з одного або декількох джерел у різних форматах.

Хмарні рішення також лежать в основі третьої платформи, оскільки вони надають віддалений доступ до інформаційних ресурсів, здійснюваний в тому числі за допомогою різноманітних мобільних пристроїв. Хмарні сервіси дозволяють отримати економію за рахунок стандартизації обладнання, віртуалізації, нових принципів спільного споживання програмних додатків, а також нової форми оплати тих ресурсів, які клієнт дійсно споживає.

Згідно з дослідженнями [4], витрати на публічні хмарні (операційні) послуги у світі наблизились у 2016 році до 100 млрд. доларів. Витрати на публічні хмарні послуги в період 2013...2018 будуть рости в п'ять разів швидше, ніж сукупні витрати на ІТ.

Сьогодні вже 16 із 100 найбільших розробників ПЗ отримують понад половину свого доходу від хмарної моделі доставки. Третя платформа, таким чином, не тільки технологічна революція, але й революція у сфері споживання, у результаті якої з'являються нові бізнес-моделі.

Поширення мобільних пристроїв й організація мобільного доступу – ще один принципово важливий елемент третьої платформи. Двозначні щорічні темпи зростання продажів мобільних пристроїв стимулюють компанії активніше впроваджувати концепцію використання власних пристроїв співробітників [5] шляхом розгортання спеціалізованих рішень для безпечної та ефективною інтеграції особистих мобільних пристроїв у корпоративне ІТ-

середовище. Мобільні додатки є сполучною ланкою між пристроєм і користувачем. Більшість бізнес-додатків сьогодні мають мобільну версію або представляють середовище для розробки мобільних додатків. Розробка додатків для домашніх користувачів впливає на зростання всього ринку мобільних додатків.

Соціальні мережі стають стандартним інструментом залучення клієнтів і просування товарів. Очікується, що у 2017 році 80% компаній зі списку «Fortune 500» матимуть активні онлайн-спільноти своїх споживачів. Такі спільноти стануть найважливішими компонентами маркетингових стратегій і кампаній по залученню клієнтів. За допомогою соціальних мереж компанії отримують найціннішу інформацію (думки користувачів про бренд, побажання щодо удосконалення продуктів, вказівки на недоліки тощо) для більш ефективного планування майбутніх розробок.

Виділимо кілька факторів, які сприяють швидкому розвитку рішень на базі третьої платформи:

1. Доступність. Розширення доступу сприяє поширенню технологій третьої платформи. Доступ може бути забезпечений у будь-який час, в будь-якому місці і через будь-який пристрій.

2. Вартість. Для Третьої платформи характерна поява більш гнучких моделей ціноутворення, завдяки яким вартість встановлюється на основі фактичного споживання.

3. Канали збуту. Корпоративні додатки, засновані на другій платформі, поширюються через партнерів різного статусу (реселерів, системних інтеграторів, дистриб'юторів). З розвитком третьої платформи доступ до додатків частіше здійснюється за допомогою хмарних технологій (шляхом оренди) або через спеціальні корпоративні магазини, де розміщуються мобільні версії додатків.

4. Самообслуговування. Для рішень другої платформи характерні високі капітальні витрати й тривала установка. В епоху третьої платформи капітальні витрати на придбання ІТ-рішень переходять в операційні (орендні платежі), що сприяє зниженню витрат і прискоренню процесу впровадження.

Очікується, що розвиток рішень, побудованих на базі технологій третьої платформи, буде головною рушійною силою світового ринку ІТ протягом цього десятиліття і забезпечить, згідно з оцінками фахівців, більше 75% майбутнього зростання.

Література

1. Електронний ресурс – <https://www.idc.com/>.
2. Електронний ресурс – <https://habrahabr.ru/>.
3. Електронний ресурс – <http://www.gartner.com/>.
4. Електронний ресурс – <http://itc.ua/>.
5. Електронний ресурс – <http://vido.com.ua/>.

УДК 81'246.3:371.485

З ДОСВІДУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ШВЕЦІЇ

Мовчан Л.Г. – к.п.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Долучення України до європейських освітніх традицій, запровадження нових стандартів в освіті передбачає всебічне вивчення зарубіжного досвіду в цій галузі. У цьому контексті на увагу заслуговують надбання Швеції, яка вважається законодавцем освітніх традицій та досягла значних успіхів у цій галузі.

Відмінною рисою педагогічної підготовки в Швеції, що виділяє її з-поміж інших країн, є мультидисциплінарність (спеціалізації: вчитель 1–7 класів, вчитель 4–9 класів та вчитель гімназії). Визначальним чинником реформування освітньої галузі Швеції була започаткована урядом у 1950 році політика мультилінгвізму. Вона зумовлена багатонаціональним складом

населення та необхідністю урахування національних інтересів усіх етнічних груп, в тому числі мовних. Мультилінгвальна мовна політика Швеції забезпечує офіційний статус шведської мови, сприяє розвитку мов національних меншин та активно заохочує до вивчення іноземних мов, передусім англійської, як засобу міжнародного спілкування. Водночас шведський уряд вбачає у володінні населенням іноземними мовами запоруку конкурентоспроможності Швеції у міжнародному політичному та економічному просторах.

Педагогічна освіта та професійна підготовка вчителів іноземних мов була